

TORAKOTOMİ VE MEDİYAN STERNOTOMİ UYGULANAN HASTALARDA REHABİLİTASYONUN ETKİLERİ x

Dr. Lale Cerrahoğlu xx

Dr. Faruk Şahin xxx

Dr. Mustafa Cerrahoğlu xxxx

ÖZET :

Eylül 1988-nisan 1989 tarihleri arasında Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi hastanesi Göğüs Kalp Damar Cerrahisi servisinde torakotomi ve median sternotomy operasyonuna tabii tutulmuş 50 hasta çalışmaya alındı. Random usulüne göre, 25 hastaya (A grubu) solunum rehabilitasyonu, toraks ve omuz mobilizasyonu uygulandı. 25 hasta (B grubu) kontrol olarak alındı. Her iki grupta da postoperatif 1. gün ve 14 seanslık süreden sonra parsiyel oksijen basıncı (PaO_2), parsiyel karbondioksit basıncı ($PaCO_2$) ölçüldü, 90° ağrısız omuz abduksiyonu değerlendirildi. PaO_2 da artma ve $PaCO_2$ da düşme bakımından her iki grupta da istatistiksel olarak anlamlı düzelmeler meydana geldi ($p < 0.001$) ve 90° ağrısız omuz abduksiyonu bakımından A grubunda % 84, B grubunda % 37 pozitif sonuçlar alındı.

GİRİŞ VE AMAÇ

Göğüs Kalp Damar Cerrahisi servisinde sık olarak yapılmakta olan torakotomi ve median sternotomy müdahaleleri, anestezi ve postoperatif immobilite esnasında pulmoner sistem ve kas-iskelet sisteminde bazı komplikasyonlar meydana gelebilmektedir. Cerrahi müdahale esnasında intrinsik veya extrinsik solunum adaleleri zedelenmeleri, akciğer rezeksyonları, anestezi ve postoperatif immobilite sebebiyle küçük hava yollarının tikanması, toraks ve akciğer kompliansının azalması gibi nedenlerle, hipoventilasyon ve ventilasyon perfüzyon oranında bozulmalar meydana gelebilmektedir. Operasyon esnasında; müdahale yapılan kolun, birkaç saat yukarı asılı kalması käs-iskelet sistemi yararlanmaları, pleksus

x XII. Ulusal Rehabilitasyon Kongresinde tebliğ edilmek için kabul edildi.

xx Atatürk Univ. Tıp Fak. Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Yrd. Doç.

xxx Atatürk Univ. Tıp Fak. F.T.R. Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi,

xxxx Atatürk Univ. Tıp Fak. G.K.D.C Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi.

brakialis basisi veya gerilmesi gibi nedenlerle ise omuz ekleminde ağrı ve hareket kaybı meydana gelebilmektedir. Lateral torakotomi müdahaleleri sonucu ise bilateral omuz ağrısı ve limitasyonu görülmektedir (2,3).

Akciğer fonksiyonlarının değerlendirilmesinde parsiyel oksijen (PaO_2) ve parsiyel karbondioksit ($PaCO_2$) basıncı ölçümleri oldukça yararlı bilgiler sağlar. Hipoventilasyon, ventilasyon-perfüzyon uyuşmazlığı, diffüzyon bozukluğu ve sağ-sol şant gibi nedenler düşük PaO_2 değerlerinin bulunmasında, ventilasyon-perfüzyon bozukluğu veya hipoventilasyon gibi nedenler de yüksek $PaCO_2$ değerlerinin bulunmasında rol oynarlar(4,6).

Omuz abduksiyonu omuz eklemi mobilite ve stabilitesinin değerlendirilmesinde primer öneme sahiptir. Quigley minimal bir ağrının omuzu immobiliteye götürerek fibrotik, adhesif değişikliklere yol açabileceğini belirtmiştir(8).

Çalışmamızın amacı, median sternotomi ve torakotomi uygulanan hastalarda solunum rehabilitasyonu ve toraks mobilizasyonunun PaO_2 ve $PaCO_2$ değerleri üzerinde olabilecek muhtemel etkilerini, omuz mobilizasyonunun omuz eklemi abduksiyon derecesi üzerine olan etkisini araştırmaktır.

MATERIAL VE METODLAR

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi hastanesi Göğüs Kalp Damar Cerrahisi servisinde median sternotomi ve torakotomi yoluyla operasyona tabi tutulan 50 hasta çalışmaya alındı. Hastalar random usulüne göre seçildi ve incelendi. A grubuna dahil edilen 25 hastaya solunum rehabilitasyonu ve toraks-omuz mobilizasyonu uygulandı. B grubunda 25 hastaya herhangi bir program uygulanmadı.

Solunum rehabilitasyonu ve toraks-omuz mobilizasyonu verilen 25 hastanın yaş, cins, hastalık süresi ve ameliyat endikasyonu bakımından dağılımı "Tablo-1" de gösterilmektedir.

Kontrol grubu olarak alınan 25 hastanın yaş, cins, hastalık süresi ve ameliyat endikasyonu bakımından dağılımı "Tablo-2" de gösterilmektedir.

Preoperatif olarak bir hafta önceden başlanarak postoperaif olarak 14 seans olmak üzere diafragmatik, abdominal ve 1ezistif solunum egzersizleri günde 2 kez, haftada 5 gün hekim kontrolünde yaptırıldı.

Toraks-omuz mobilizasyonu, postoperatif 24-48 saat sonra başlandı, 14 seans süreyle haftada 5 gün, günde iki kez, her bir egzersiz on kez olmak üzere, lateral torakotomi yapılanlarda tek, medyan sternotomi yapılanlarda çift taraflı olarak hekim kontrolünde yaptırıldı. Egzersiz programı şöyleydi: Yatak seviyesinde a-Boynun sağa ve sola rotasyonu b-Aktif yardımlı omuz kuşağı depresyonu c-Ünilateral olarak kolun aktif yardımlı abduksiyonu ve addüksiyonu d-

Aktif yardımcı olarak omuzun iç ve dış rotasyonu e-Aktif yardımcı olarak kolun fleksiyonu. Otururken; a-Başın her yöne aktif hareketi b-Her iki omuzun aktif sirk ümidiği hareketi c-Fleksiyondaki kolun abduksiyonu ve addüksiyonu d-Eller arkada kenetlenerek skapulanın addüksiyonu ve depresyonu e-Gövenin fleksiyon ve ekstansiyonu f-Aktif omuz elevasyonu, yaptırıldı.

Tablo-1: A grubunda bulunan 25 hastanın yaşı, cins, hastalık süresi ve ameliyat endikasyonu bakımından dağılımı.

No	Adı Soyadı	Yaşı	Cinsi	Hastalık Süresi	Ameliyat Endikasonu
1	A.K	26	K	5 5yıl	MS + Atriumda trombus
2	B.S	24	K	3 yıl	MS + ASD
3	A.S	31	K	6 yıl	MS
4	Z.B	68	K	11 ay	GMI + Anevrlizma
5	A.S	47	E	2 ay	GMI + UAP
6	A.P	65	E	7 ay	GMI + UAP
7	H.Ç	15	E	15 yıl	IHSS
8	H.Y	33	E	4 yıl	AY
9	C.T	17	E	6 yıl	AY
10	H.A	50	K	12 yıl	MS
11	S.P	47	K	1.5yıl	MY + ASD
12	N.K	30	K	6 yıl	MY + Dev sol atrium
13	H.B	18	K	18 yıl	ASD
14	Y.Ö	40	K	40 yıl	ASD
15	A.S	18	E	18 yıl	ASD
16	Z.T	65	E	1 yıl	Özofagus kanseri
17	S.K	40	E	7 ay	Pankoast tümörü
18	C.Y	15	E	1 yıl	Akciğer ampiyemi
19	V.A	20	K	4 yıl	MS
20	F.K	59	K	1.5yıl	Özofagus kanseri
21	F.C	38	K	2 yıl	Bilat. Subklav. Obst.
22	M.A	58	E	3 yıl	Özofagus kanseri
23	A.B	17	E	3 ay	Mediastinal kitle
24	M.K	14	E	2 yıl	Reyno fenomeni
25	N.O	40	K	4 ay	Mezotelioma

MS : Mitral Stenoz

MY : Mitral Yetmezliği

AY : Aort yetmezliği

ASD : Atrial-Septal Defekt

GMI : Geçirilmiş Miyokart Entarktüsü.

UAP : Anstabl Anjina Pektoris

Tablo-2: B grubunda bulunan 25 hastanın yaş , cins, hastalık süresi ve ameliyat endikasyonu bakımından dağılımı.

No	Adı Soyadı	Yaşı	Cinsi	Hastalık Süresi	Ameliyat Endikasyonu
1	B.K	39	K	5 yıl	MS
2	Z.C	51	K	10 yıl	MS
3	B.K	21	K	2 yıl	MS
4	R.E	56	E	8 ay	GMI + UAP
5	Z.C	45	E	4 ay	GMI + UAP
6	D.A	64	E	18 ay	GMI + UAP + AY
7	B.T	15	K	3 yıl	AY
8	G.K	15	K	4 yıl	AY
9	İ.K	55	E	8 yıl	AY + MY
10	A.Ö	25	K	10 yıl	MD + MY
11	D.K	17	K	5 yıl	MD + MY
12	N.Ç	35	E	10 yıl	MY
13	A.K	19	K	19 yıl	ASD
14	M.Ö	16	K	16 yıl	ASD
15	M.K	22	E	22 yıl	ASD
16	N.T	43	E	3 yıl	Kist Hidatik
17	M.B	70	E	1.5 yıl	Özofagus kanseri
18	A.T	64	E	1 yıl	Özofagus kanseri
19	Y.Ç	14	E	10 yıl	Akalazya
20	C.K.	36	E	5 ay	Sağ bronş kanseri
21	S.D	12	E	3 yıl	Kist Hidatik
22	Z.E	23	K	4 yıl	MS
23	S.E	8	E	1 yıl	Kist Hidatik
34	A.M	17	K	2 yıl	Plevra kalınlaşması
25	M.T	16	E	16 yıl	Aort Koartasyonu

Hastalarda egzersizler 1. gün yataktı, 2. günden itibaren yataktı ve oturtarak yaptırıldı.

Her iki grupta da preoperatif, postoperatif 24 saat içerisinde ve 14 seanslık süreden sonra, PaO₂ ve PaCO₂ değerleri "Blood gas analyzer Nova Profilo 1-USA,. marka cihazla ölçüldü.

Her iki grup hastaya standart antibiyotik, analjezik, ekspektoran, açık kalp ameliyatı yapılanlara bunlara ilaveten aspirin ve drisentin, gerekli vakalara digoxin ve diüretiklerden oluşan medikal tedavi verildi.

BULGULAR

A grubunda bulunan 25 hastanın 13 (%52)'ü kadın, 12 (%48) ki erkek, yaş ortalaması 31.12 (15-68) idi. B grubunda bulunan 25 hastanın 11 (%44)'i kadın 14 (%56)'ü erkek, yaş ortalaması 30.3 (8-64) idi.

A grubunda bulunan 25 hastanın preoperatif, postoperatif ve 14 seanslık süreden sonra PaO_2 , PaCO_2 değerlerini ve 90° lik ağrısız omuz abduksiyonu değerlendirmeye sonuçlarını "Tablo-3" göstermektedir.

Tablo-3: A grubu preoperatif, postoperatif ve 14 seanslık süreden sonra ölçülen paO_2 , PaCO_2 değerleri ve 90° ağrısız omuz abduksiyonu mevcudiyeti

No	PaO_2			PaCO_2			90°ağrısız aktif omuz abduksiyonu				
	Pre.Op	Post.Op	T.S	Pre.Op	Post.Op	T.S	Pre.Op	Post.	Op	T.S	
1	81.2	79.8	96.4	32.4	38.6	35.1	+	Bilat	—	Bilat	+
2	90	81.3	94.6	34.3	36.4	35.1	+	Bilat	—	Bilat	+
3	89.4	85.3	98.4	33.2	39.1	33.3	+	Bilat	—	Bilat	+
4	77.3	68	92.8	31.9	34.5	30.3	+	Bilat	—	Bilat	—
5	80.3	75.8	94.3	32.3	38.4	33.2	+	Bilat	—	Bilat	+
6	78.2	73.4	86.7	34.6	38.7	33.4	+	Bilat	—	Bilat	+
7	81.4	76.9	91.6	34.4	35.4	31.2	+	Bilat	—	Bilat	+
8	75.3	70.4	92.3	32.1	33.1	33	+	Bilat	—	Bilat	+
9	94.2	73.5	99.1	30.3	34.4	28.3	+	Bilat	—	Bilat	+
10	78.3	75.6	92.7	31.7	32.3	30.1	+	Bilat	—	Bilkt	+
11	91.6	69.6	93.8	31.1	29.1	28.4	+	Bilat	—	Bilat	+
12	92	87.1	96.3	37.2	44.3	35.1	+	Bilat	—	Bilat	+
13	67.7	66.4	80.2	32.5	34.5	32.9	+	Bilat	—	Bilat	+
14	85.3	80.5	95.1	29.3	28.4	36	+	Bilat	—	Bilat	+
15	90.1	78.5	96.4	32.5	32.5	30	+	Bilat	—	Bilat	+
16	74.4	61.4	81.3	37.8	39.7	34.2	+	Bilat	—	Bilat	+
17	89.3	76.1	93.7	35.4	48.1	36.3	+	Ünilat	—	Ünilat	—
18	75.8	83.1	91.6	37.8	41.4	36.5	+	Ünilat	—	Ünilat	+
19	91.3	88.7	96.6	35.7	39.5	32.4	+	Bilat	—	Bilat	+
20	75.2	68.7	88.2	26.2	29.3	28.4	+	Ünilat	—	Ünilat	+
21	90.1	82.3	97.1	38.3	44.6	35.4	+	Bilat	—	Bilat	+
22	89.3	85.6	94.7	32.4	38.6	33.1	+	Ünilat	—	Ünilat	—
23	90.3	81.2	92	35.1	38.8	32.1	+	Ünilat	—	Ünilat	+
24	93.4	81.3	94.8	35.4	44.6	33.4	+	Ünilat	—	Ünilat	—
25	86.3	80.4	90.6	32.6	42.7	35.1	+	Ünilat	—	Ünilat	+
Ort.	84.4	77.2	92.8	33.4	37.5	32.5					

PaO_2 : Parsiyel oksijen basıncı PaCO_2 : Parsiyel karbondioksit basıncı. Preop (+) likler bilateral omuz hareketliliğini göstermektedir.

Arterial sistemden alınan kanda: PaO_2 ve PaCO_2 nın yöremizdeki normal değerleri şöyledir;

PaCO_2 : 35-45 mmHg PaO_2 -Çocuk İçin: 60-70 mmHg -Adult İçin :80-100 mmHg -65 yaş/ \nearrow için :75-85 mmHg

B grubunda bulunan 25 hastanın preoperatif, postoperatif ve 14 seanslık süreden sonraki PaO_2 PaCO_2 , değerleri ve 90° lik ağrısız omuz abduksiyonu değerlendirmeye sonuçları "Tablo-4"de gösterilmektedir.

Tablo-4: B grubu preoperatif, postoperatif ve 14 seanslık süreden sonra PaO₂, PaCO₂ değerleri ve 90° ağrısız omuz abduksiyonu değerlendirme sonuçları.

No	PaO ₂			PaCO ₂			90° ağrısız aktif omuz abduksiyonu		
	Pre.OP	Post.OP	T.S	Pre.OP	Post.OP	T.S	Pre.OP	Post.OP	T.S
1	86.6	81.4	87.6	32.4	38.6	35.1	+	Bilat	—
2	92.6	81.3	93.1	32.4	32.5	32.3	+	Bilat	—
3	90.1	81.3	94.3	35.6	39.4	35.1	+	Bilat	—
4	75.1	63.5	75.7	28.3	29.2	28.4	+	Bilat	—
5	96.3	84.7	90.6	27	28.9	28	+	Bilat	—
6	95.6	88.7	95	34	28.7	32.2	+	Bilat	—
7	88.7	80.1	93.1	32.8	39.9	33.7	+	Bilat	—
8	91.3	83.4	92	34	43.4	33.7	+	Bilat	—
9	87.2	74.4	93.3	32.1	28.4	31.4	+	Bilat	—
10	97.3	94.3	95.3	35.4	36.3	35.4	+	Bilat	—
11	83	77.4	87.4	31.4	32.3	32.1	+	Bilat	—
12	85.7	75.1	87.8	36.4	41.5	35.1	+	Bilat	—
13	91.3	88.6	92.7	35.6	40.4	35.4	+	Bilat	—
14	82.2	74.8	82.6	31.8	28.3	34	+	Bilat	—
15	89.3	86.1	93.4	32.4	39.5	31.6	+	Bilat	—
16	80.3	70.4	93.2	37.5	48.4	36.7	+	Bilat	—
17	80.1	71.3	90.6	38.7	47.6	35.3	+	Ünilat	—
18	75.1	68.3	84.5	40.6	52	38.7	+	Ünilat	—
19	89.1	85.3	93.7	32.1	37.4	32.1	+	Ünilat	—
20	80.7	76.7	89.6	37.4	48.6	36.5	+	Ünilat	—
21	91	86	93.4	31.7	36.8	32.4	+	Ünilat	—
22	90	80.4	92.3	32.4	38.4	31.3	+	Bilat	—
23	88	80.7	91.9	33.2	36.8	32.1	+	Ünilat	—
24	80	76.4	91.2	34.6	39.3	31.7	+	Ünilat	—
25	93	86.6	95.3	32.7	39.6	31.3	+	Bilat	—
Ort.	87.1	79.8	90.7	33.7	39.4	33.3			

Solunum rehabilitasyonu ve toraks-omuz mobilizasyonu uygulanan grupta postoperatif ve 14 seanslık süreden sonra elde edilen PaO₂ değerlerinde yükselme bakımından t: 30.2, p<0.001 olarak, PaCO₂ değerinde düşme bakımından t: 11.97 , p<0.001 olarak bulundu. Aynı grupta 14 seans sonra 21 (% 84) vakada 90° ağrısız omuz abduksiyonu elde edildi.

Kontrol grubunda postoperatif ve 14 seanslık süreden PaO₂ de artma bakımından t: 11.97, p<0.001 olarak, PaCO₂ de düşme bakımından t: 5.5, p <0.001 olarak bulundu. Aynı grupta postoperatif 14 seanslık süreden sonra 9 (37) vakada 90° ağrısız omuz abduksiyonu elde edildi.

A ve B grubunda student t testi yapıldığında postoperatif PaO₂ değerlerinde t = 0.05 ve P>0.05, postoperatif PaCO₂ değerlerinde t = 0.87 ve P>0.05 seviyesinde iki grup arasında istatistikî olarak anlamlı bir fark bulunmadı.

TARTIŞMA

Hava basıncı yüksek olan bölümden düşük olan bölüme akar. Dış havanın alveollere kadar gidebilmesi için atmosfer basıncının alveol içi basınçtan daha yüksek olması, havanın dışarıdan içeri doğru akışının sağlanması gereklidir. Bu basınç farkını ortaya çıkarabilmek için gereken kuvvet inspirasyon kaslarının kasılmasıyla elde edilir(1). Normal ventilasyon-perfüzyon olayın devam etmesinde akciğerler ve toraks'ın yeterli kompliansı gereklidir. Akciğerlerin kompliansı akciğerin lastik liflerine, alveollerin yüzeyini örten sürfaktan maddesine, toraks'ın kompliansı ise göğüs kasları, tendonlar ve konnektif dokunun doğal elastisitelelerine bağlıdır(2).

Torakotomi ve median sternotomy esnasında olabilecek solunum adalelerinin zedelenmesi veya paralizileri, postoperatif olarak ortaya çıkan göğüs ağrısı gibi nedenlerle toraks kompliansı azalır, akciğer rezeksyonu veya akciğer zedelenmeleri akciğer kompliansının azalmasına neden olur. Sonuçta değişik derecelerde hipoventilasyon ve ventilasyon-perfüzyon oranı bozukluğu ortaya çıkar. Bu Patolojiler PaO_2 değerinde düşmeye, PaCO_2 değerinde yükselmeye yol açabilir. Son yıllarda, anestezi esnasında ve operasonu takiben gelişen solunum fonksiyonları anormalliliklerin birçoğunun akciğer tabanlarındaki küçük hava yollarının kapanması nedeniyle meydana geldiği ortaya konmuştur(2).

Çalışmamızda operasyona alınan hastalardan sadece birinde bronş kanseri, birinde plevra kalınlaşması ve birinde akciğer ampiyemi mevcuttu. Bu durum göz önüne alındığında postoperatif düşük PaO_2 ve yüksek PaCO_2 değerlerinin akciğerin primer hastalıklarından dolayı olmaması gereklidir. Ancak yaşlı hastalarda bulunabilecek kronik obstrüktif değişikliklerin etkileri ilave olabilir. PaO_2 ve PaCO_2 değerlerinin vakaların çoğunda normal sınırlarda olması da bunu destekliyor. Böylece postoperatif düşük PaO_2 ve yüksek PaCO_2 değerlerinin median sternotomy ve torakotomi komplikasyonları, anestezi, postoperatif immobilizasyona bağlı olması gereklidir.

Çalışmamızda, her iki grupta da PaO_2 de yükselme ve PaCO_2 de düşme bakımından istatistikî olarak anlamlı sonuçlar elde ettik ($p<0.001$). Vakaların çoğunda primer akciğer patolojisi bulunmadığı için solunum rehabilitasyonunun, anestezi ve postoperatif immobilizasyon sonucu işlevi yavaşlayan bronşların açılmasında, abdominal diafragmatik ve rezistif solunum egzersizleri ile doğru ve etkili solunum yapılmasında böylece anormal ventilasyon ve perfüzyonun düzenlenmesinde yararlı olduğu söylenebilir. Toraks-omuz mobilizasyonun ise nefes alıp verme esnasında olabilecek göğüs ağrısını azaltarak yarar sağladığı fikrine dayanıyoruz. Kontrol grubunda ise herhangi bir işlem yapılmadığı halde operasyon sonrası anestezi etkilerinin ortanan kalkması, operasyon travmalarının spontan iyileşmesi medikal tedavinin etkileriyle 14 seanslık süre içinde hastaların solunum mekanlığında belirli bir düzelleme meydana gelmiş olabilir.

Ağrısız 90° lik omuz abduksiyonu bakımından A gurubunda % 84 B gurubunda % 37 oranında müsbet sonuç alınmıştır. Mobilizasyon nörofizyolojik ve mekanik etkileriyle ağrıyi azaltır. spazmı çözer eklemde hareket açığını artırır (5). Codman hastalara aktif, sarkıç şeklinde omuz hareketleri yaptıarak eklem hareket açığını artırmıştır. Codman hastalara mevcut hareket açığının içerisinde hareket yaptırdığından aldığı olumlu sonuçların mekanik değil nörofizyolojik sebeplerle olması gereklidir. Mobilizasyonun mekanik etkileri mevcut hareket açığının sınırlarının zorlanması ve eklemin yumuşak dokularının gerilmesiyle elde edilir. sonuçta kontraktüre engel olunarak eklem hareket açığını korunur ve artırılır. (2).

Wyke ve arkadaşları sinovyal eklem reseptörleri ve mobilizasyonun etkilerini geniş çapta araştırmışlardır. Bunlar "Tablo-5" de gösterilmektedir (7).

Tablo-5 : Sinovyal eklem reseptörleri, lokalizasyonları ve mobilizasyon şekli

TİP	YERLEŞİM	AKTİVASYON ŞEKLİ
Tip I	Postüral	Kapsül
Tip II	Dinamik	Kapsül
Tip III	İnhibitif	Kapsül ve Ligamentler
Tip IV	Nosiseptif	Birçok dokuda
		Progressif veya dirençli ossilasyon Progressif veya dirençli ossilasyon Germe veya itme Yaralanma

Hastalara uyguladığımız toraks-omuz mobilizasyonu egzersizlerinin Tip-I, II,III,IV reseptörlerini aktive ederek omuz ağrısının giderilmesi ve eklem hareket açığının artırılmasında etkili olduğu görülmektedir.

Sonuç olarak, median sternotomi ve thorakotomi yapılan hastalara uygulaya cağımız solunum rehabilitasyonu ve toraks-omuz mobilizasyonu ile hastaların ağrısız ve doğru soluk alıp vermesi sağlanır, donuk omuz ve buna bağlı gelişebilecek diğer kas-iskelet sistemi komplikasyonları önlenir, ayrıca hastanın ameliyat sonrası erken aktivasyon ile kendine olan güveni sağlanarak en kısa zamanda hastalık psikolojisinden kurtulmasında yardımcı olunur.

SUMMARY

THE EFFECTS OF REHABILITATION ON PATIENTS EXPOSED TO MEDIAN STERNOTOMY AND THORACOTOMY OPERATIONS

50 patients exposed to median sternotomy or thoractomy in the University of Atatürk Faculty of medicine hospital Chest, Heart, Vascular Surgery Department between september 1988 apil 1989 have included the study. According to random method 25 patients have been applied pulmonary rehabilitation and thorax, shouldeer mobilisation (A group). 25 patients have taken as control (B group)

In both two groups partial oxygene pressure (PaO_2) and partial carbondyoxide pressure (PaCO_2) were measured and 90° painless shoulder abduction was assessed in the postoperative first day and after the time for 14 seances. With respect to increase in PaO_2 and decrease in PaCO_2 statistically importent improvements have occurred in both two groups ($p<0.001$), and with respect to 90° painless shoulder abduction % 84 pozitive results for A group and % 37 positive results for B grup were taken.

KAYNAKLAR

- 1- Balcı K: Göğüs Hastalıkları. Cilt II, Dicle Üniversitesi Basımevi. 1982. ss, 9,47, 55,60.
- 2- Lump P.D.: Perioperative pulmonary physiology: in Gibbon's Surgery of the Chest. Edited by David C Sabiston. Frank C Spencer, W.B. Sounders Company. Philadelphia/London/Toronto/Mexicocity/Rio de janeiro/Sydney/Tokyo. 1983. P 23.
- 3- Oberman A.: Rehabilitation of patients with coronary artery disease: In, Heart Disease. A textbook of cardiovascular Medicine. Edited by William Braunwald, W.B. Saunders Company. Philadelphia. 1988. p 1395.
- 4- Robin E.D.: Knowles J.H.; çeviri Bilgiç İhsan: Akut ve Kronik Solunum Yetmezliği tedavisi; in , Harrison. Çeviri editörü Namık Kemal Menteş, Menteş Kitapevi. 1979. 55 1746-1752
- 5- Stanley V.: Mobilisation of the spine. Physical therapy. 59 (8) : 990 1979.
- 6- Wolfe W.G.: Preoperative assesment of pulmonary function: Quantative evaluation of ventilation and blood-gas exchange; in, Gibbon's Surgery of the Chest. Fourth edition Edited by David C Sabiston, Frank C Spencer. Chapter I, W.B Sounders Company. Philadelphia/London/Toronto/Mexicocity/ Rio de Janeiro/Sydney/Tokyo. 1983. p. 11
- 7- Wyke B.D.: Articular neurology. A review. Physiotherapy. 58 (3), 94-99.1972.
- 8- Quigley T.B.: Checkrein Shoulder. A type of frozen shoulder. Diagnosis and treatment by manipulation and ACTH or Cortisone. Clin Orthop. 164: 4-9.. 1982.